

284. (283) je moral tu sv. Maksimilijan, sam rojen Celjan, zavoljo krščanske vere po mučeniško umreti, ker ni hotel darovati paganskim bogovom. Sv. Maksimilijan je bil škof v mestu Lork ob Donavi na gorenjem Avstrijskem.

Ko je bilo pa staro mesto Srem v Slavoniji po divjih Hunih (l. 442) razdejano, spadal je spodnji Štajer pod oblast oglejskih škofov, ki so za razprostiranje sv. vere v teh krajih skrbeti jeli.

V 6. stoletji se je bilo pa že število kristijanov tod toliko pomnožilo, da se je v Celji celó mala škofija ustanovila. Znano je vendar ime le enega edinega škofa, Janeza, ki je živel proti koncu 6. stoletja v dobi oglejskega velikega škofa Severa.

(Dalje prihodnjič.)

Smešnica 39. Gospod videč, da je sluga gostu z roko kupico vode ponudil, reče mu: „Ali še ti ne veš, da se gospodom voda na krožniku ponuja“. Sluga takoj vodo na krožnik izlije rekši: „Meni je to vse jedno, če bo le gospod hotel s krožnika piti“.

Razne stvari.

(Grazer Zeitung) ni mogla dočakati naše denešnje številke in včeraj napala spomenc Slovenskega društva. Toda z besedami: unwahres Geschwätz, Albernheit, Bosheit, lächerliche Erzählung je pisec slabo ustregel in le potrdil resnice v spomenici navedene. Kdor robo psuje, ta navadno kupi. Da v Gradci nekaj slutijo, na to kaže dosedaj tam nenavadni izraz o Slovencih: achtbarer Volksstamm, der slovenische.

(Železnico) od Spielfelda do Radgone stavi južna železnica. Okrajni zastop radgonski prevzame odkup zemljišč in hiš na svoje stroške.

(„Sulvereinerji“) so v Konjicah baje 50—80 kmetov v svoje mreže vjeli, kakor se liberalci hvalijo, čeravno jih je dež kopal. Navzoči so bili kričači Nekermann, Ausserer, Nagele, Glantschnigg; ptujskega odzadnjača je zmanjkalo. Sedaj hočeta Ausserer in dr. Prosinagg v Hrastniku in Trbovljah jednako rabuko sprožiti.

(Fortšritlerji v Mariboru) se pripravljajo na velik shod meseca oktobra. Govorila bosta obadva Hammer-Ambossa in nedvomno potolkla vse Slovence — z jezikom.

(Celjski lisjak) se baje tropama razšilja od nemčurjev in nemškutarjev Slovencev begat in zapeljavat v liberalni tabor. Jezi se pa, zakaj slovenski advokatje vlagajo slovenske vloge, katerih nihče ne razume(?) Kar pa je tako zastopiti, da jih takšni ljudje, kakor je celjski Glantschnigg ne razumejo, ki je

šel lisjaka pisat, preden se je slovenske slovnice naučil. Tudi tisti lenuhi ne morejo slovenskega uradovanja videti, ki bi radi pri nas mastne službe imeli, pa Slovenci bi se naj jim na ljubo nemški učili, a svoje domače ljudi za dveri stavili ali po svetu poganjali s trebuchom za kruhom. Takšni neumneži Slovenci nismo več. Nemški učimo se za svoje potrebe, a ne za nemčurske lenuhe.

(Stare goldinarske bankovce) prejema denarni zavodi še le do konca tega mesca. Poznej bode jih sprejemala še samo centralna denarnica v Beču. Če kdo ima stare papirnate goldinarje, naj jih toraj o pravem času zameni.

(Eggenberško adresno) ni cesar dobil v roke, ampak samo namestnik baron Kübeck. Je li ta cesarju adresu dal, tega še niti Eggenberski župan ne trdi, pač pa tirja od vsakega župana blizu 5 fl., ker je vsa adresa čez 600 fl. stala. Neumni slovanski župani, ki so adreso podpisali, plačujejo sedaj nemškim liberalcem.

(Vabilo) razposlal je g. Lapajne, bivši nadučitelj v Ljutomeru, sedaj ravnatelj meščanske šole v Krškem ob Savi — Gurk in Krain — naj bi se marljivo naročevali na knjigo, ki izide drugo leto, če se nabere dovolj naročnikov: „Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev“. Knjiga bo nadomestovala Krempeljnovu: „Dogodivščino štajerske zemlje“ in velja 1 fl.

(Ljubljanski Zvon) objavil je v 9. zv. Usmiljena sestra, Fran Josip na Slovenskem 1883, Cyclamen, Spomini na jutrove dežele, Volkodlak in vampir, bajke in povesti o Gorjancih, Kraške jame, tri Gracije, Novejši pisatelji ruski, Narodne pesni, Preširen človek, Redki spisi, Slovenski glasnik.

(Na naših gimnazijah) še nimamo slovenskih paralelk in zato mora okolo 100 slovenskih učencev v mestne šole, da se nemški naučijo. Otroci izgubijo 1 leto, starši pa najmanje 10.000 fl.

(Spremembe v Lav. škofiji.) Župnik v Podsredi je imenovan č. g. Mat. Novak, v gornjej Ponkvi č. g. Jož. Kunej, v Slivnici č. g. Trnak, za provizarje gredó č. g. Fr. Jan v Prevorje, Fr. Slavič v Soboto, za kaplane pa č. g. Janez Pajtler k sv. Lorencu v puščavi, Janez Žnidarič v Svičino, Jan. Stanjko II. v Veliko nedeljo, M. Vtičar v Vozenico, A. Aškerc II. v Šmarje, Lov. Kramberger I. v Reichenburg, M. Skerbec v Loče.

Loterijne številke:

V Gradci 22. septembra 1883:	18, 89, 23, 64, 32
Na Dunaji	86, 55, 81, 58, 11
Temesvar	31, 1, 6, 25, 32

Prihodnje srečkanje: 6. oktobra 1883.